

Türkiye'de faal limitet ve anonim şirket (AŞ) sayısı 700 bine yakın. İşte bu şirketlerin ortaklarını ilgilendiren önemli bir gelişmeye dikkat çekmek istiyorum. Bilindiği gibi vergi mükelleflerinin borçlarının tahsil ve takibini, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun düzenler. Kanunun 35. maddesi limitet şirket ortaklarının, mükerrer 35. maddesi ise kanuni temsilcilerin vergi borcu karşısındaki sorumluluğuna ilişkin hükümlere yer verir.

Yakın zamanda, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nda, anonim ve limitet şirketlerde ortaklık, yöneticilik, temsilcilik ve bu sıfatlarla hakların devri konularında yeni düzenlemeler yapıldı. 11 Eylül 2013 tarihli Tahsilat Genel Tebliği ile de şirketlerin ortakları veya yöneticilerinin vergi borcu sorumluluğuna ilişkin yenilikler açıklandı. Dikkatle okunduğunda konunun inceliğinin çok olduğu görülebiliyor. Tasnifleyerek yorumlamakta fayda var.

Öncelikle anonim şirket ortaklarının sorumluluğundan başlayalım.

Eskiden olduğu gibi, anonim şirketlerin yönetim kurulu üyesi (kanuni temsilci) olmayan ortakları, sadece taahhüt ettikleri sermaye ile sınırlı olarak sorumlu. Bu sınırın ötesinde şirketin vergi borcu nedeniyle ayrıca

Şirket Vergi Borcu Kimi Bağlar?

bir sorumlulukları yok.

Anonim şirket yönetici veya temsilcilerinin sorumluluğuna gelirse... 6183 sayılı kanunun mükerrer 35. maddesi kanuni temsilcileri, şirket borcu nedeniyle tüm malvarlıkları ile şahsen ve müteselsilen sorumlu tutmakta. Yeni TTK'de yapılan düzenlemeler sonrasında ilgili maddenin uygulamasında; kanuni temsilci, şirket esas sözleşmesi ile atanmış veya genel kurul tarafından seçilmiş yönetim kurulu üyeleri veya yönetim kurulu üyelerinden en az

birinin bulunması koşuluyla yönetim kurulu tarafından müdür olarak atanmış üçüncü kişiler olabilecek.

Söz konusu genel tebliğde, şirket temsil yetisi olan üyelerle müdür olarak üçüncü kişilere bırakılmış ise amme alacağının bunlardan takip ve tahsiline gidilmesi, diğer yönetim kurulu üyeleri hakkında herhangi bir takip işlemi yapılmaması gerektiği belirtilir. Burada dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta da her iki kanun uygulamasında da temsil yetkisi verilen kişi ya da

kişilerden birinin mutlak surette yönetim kurulu üyelerinden birisi olması.

Şimdi de limitet şirket ortaklarının sorumluluğuna bakalım.

Bu kişiler, şirketin vergi borcundan hisseleri oranında sorumludur. Şirketteki ortaklık payını, devreden ortağın sonraki dönemlere ilişkin vergi borcundan sorumlu olmaması için pay devrini TTK'nin 595. maddesinde belirtilen şekilde yapması gerekir. Buna göre;

- Ortaklık payının/esas sermaye payının devri ve devir borcunu doğuran işlemlerin yazılı şekilde yapılması,
- Tarafların imzalarının noterce onaylanması,
- Şirket sözleşmesinde aksi öngörülmemişse, esas sermaye payının devri için ortaklar genel kurulunun onayının alınması,
- Başvurudan itibaren üç ay içinde genel kurul devri reddetmemesi ve onaylanması gerekir.

Ve son olarak limitet şirket yönetici veya temsilcilerinin sorumluluğunu yorumlayalım. 6102 sayılı TTK'ye göre tespit edilen kanuni temsilci, yani şirket müdürü hakkındaki takip AŞ yöneticilerinde olduğu gibi 6183 sayılı kanunun mükerrer 35. maddesine göre yapılacak. Bu durumda şirket müdürü, şirketin vergi borcunun tamamından, müşterek ve müteselsilen sorumlu olacak. Duyurulur...

Ev hizmeti ve sigorta

Ev hizmetlerinde çalışanların sigortalı olup olmayacağı yine gündemde. Mevcut sosyal güvenlik uygulamasında ücretli ve süreli olarak ev hizmetlerinde çalıştırılanların sigortalı olması gerekir. Yani zaman zaman günübirlik ev hizmetlerinde çalışanlar sigortalı sayılmaz. Gündelikçi olarak evlerde temizlik, çamaşır yıkama, ütü gibi işleri yapan kişiler sigortalı olmaz. Sadece çalışanın her hafta aynı gün aynı eve, çalışmak üzere gelmesi hali sürekli çalışma olarak nitelendirilir.

Özel fertler tarafından evlerde, bahçelerde, apartmanlarda ve ticaret mahalli olmayan sair yerlerde orta hizmetçiliği, sütnelik, dadılık, bahçıvanlık, kapıcılık gibi özel hizmetlerde çalıştırılanlar vergi mevzuatında hizmetçi olarak tanımlanır. Buna göre hizmetçilere yapılan ödemeler gelir vergisinden istisna, ancak mürebbiyelere ödenen ücretler ise istisna kapsamında değildir.

Site yönetimine bağlı olarak çalıştırılan bekçi, kapıcı gibi güvenlik elemanları da "hizmetçi" kapsamında değerlendirilmekte olup, bu kişiler ile temizlik görevlisi, bahçıvan, tesisatçı ve elektrikçilere yapılan ödemelerin gelir vergisinden istisna edilmesi gerekir.

